

РЕШЕНИЕ

№ 1275

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11359** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция вътрешни работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР – ОПП/ срещу решение № 3888/20.10.2022г., постановено по НАХД № 9067/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 135 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-010349/09.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Ю. Л. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът Столична дирекция вътрешни работи, отдел „Пътна полиция“ счита, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че както АУАН, така и НП съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Счита, че съдът не е изпълнил задължението си, произтичащо от служебното начало, като не е положил необходимите усилия да събере всички относими доказателства с оглед разкриване на обективната истина. Посочва, че съдът служебно може да изиска Справка от АИС ГК, относно датата на последното влизане н територията на Република България на Ю. Л. Л.. Счита, че решаващият съдебен състав неоснователно е отменил процесното НП с мотива, че г-н Л. разполага със СУМПС, макар и

неподменено, следователно е правоспособен водач. Изложил е още, че при проверката водачът е представил СУМПС, издадено във Великобритания, чийто срок не е изтекъл, но считано от 31.12.2020 г. Великобритания е държава, която вече не е членка на Европейския съюз и на тази дата изтича и договореният единадесетмесечен преходен период, в който европейското законодателство все още е приложимо. Ето защо и при липса на споразумение на Великобритания с ЕС за противното, СУМПС, издадени от същата, по времето когато все още е била член на ЕС не се третират като издадени от ДЧ на ЕС понастоящем. Жалбоподателят сочи, че водачът е български гражданин, който управлява МПС на територията на Република България, поради което следва да съобрази поведението си с разпоредбата на чл.161 от ЗДвП. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се потвърди процесното НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът Ю. Л. Л. не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел за установено, че на 09.03.2022 г. св. Р. Б. и колегата му В. З. - младши автоконтрольори в СДВР - ОПП получили сигнал за ПТП на [улица]и [улица]. След като пристигнали на местопроизшествието установили лек автомобил „Нисан Т. 2“ с рег. [рег.номер на МПС] и неговия водач - жалбоподателя Ю. Л.. Последният обяснил на полицейските служители, че около 18:00 ч.-18:20 ч. управлявал собственото си МПС в посока от [улица]към [улица]по бул. Г. Д.“, като на кръстовището с [улица]бил засечен от лек автомобил, с който настъпил удар, след което водачът му не спрял, а напуснал мястото.

Полицейските служители проверили документите на водача Л., като установили, че същият управлява МПС със СУМПС, издадено във Великобритания. Извършили справка чрез ОДЧ -КАТ, при която се установило, че за Ю. Л. в граничен контрол няма данни да е минавал границата на Република България преди повече от три месеца.

За така установеното нарушение св.Б. съставил срещу Ю. Л. Л. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 564861/09.03.2022 г., затова, че на 09.03.2022 г. в 18:20 часа в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „Нисан Т. 2“ с рег. [рег.номер на МПС] лична собственост; от извършена справка ОДЧ - КАТ граничен контрол се установило, че

водачът управлява повече от три месеца на територията на Република България със СУМПС № LAZAR901260YLSYC, издадено във Великобритания. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл.150 от ЗДвП - управление на МПС от неправоспособен водач.

АУАН бил връчен срещу подпис на жалбоподателя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу така съставения Акт за установяване на административно нарушение с вх.№ 24208/11.03.2022 г.

Въз основа на АУАН и след преценка на подаденото възражение като неоснователно е издадено и атакувано в настоящото съдебно производство НП, с което, при идентичност на описанието на нарушението, на което АНО дал различна правна квалификация — чл.162, ал.1 от ЗДвП, на жалбоподателя Л. била наложена „глоба” в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото водачът Ю. Л. е управлявал МПС с чуждестранно национално свидетелство (образец Великобритания), без да е посочено кога е издадено същото, каква е валидността му и най-вече кога Л. е влязъл в страната, за да се прецени дали към процесната дата - 09.03.2022 г. последният е управлявал със съответното чуждестранно национално свидетелство повече от три месеца след влизането му в страната.

Изложил е още, че в случая е налице сериозен пропуск при описването на релевантни и съставомерни обстоятелства - както в текста на АУАН, така и в текста на издаденото НП, което представлява процесуално нарушение по смисъла на чл.42, т. 4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Приел е, че в нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН АНО е приложил спрямо жалбоподателя санкционната разпоредба на чл.177, ал.1, т. 2 от ЗДвП, която не кореспондира с вменената като нарушена материално-правна норма. На следващо място, съдът е счел, че от страна на АНО не са били представени никакви доказателства, които да установят на коя дата българският гражданин Ю. Л. е влязъл в страната, за да се прецени дали същият е управлявал към датата на проверката 09.03.2022 г. с издаденото му от Кралство Великобритания СУМПС повече от три месеца след влизането му в страната.

На последно място, СУМПС към датата на издаването му – 30.8.2018 г. е издадено от държава, която тогава е била членка на ЕС, поради което за него не може да се приложи чл. 162, ал. 1 ЗДвП доколкото липсва разпоредба, която изрично да урежда статута на тези СУМПС след датата на излизане на О. Кралство Великобритания.

Настоящият състав на АССГ намира, че оспореното решение следва да бъде оставено в сила, по следните съображения.

Ответникът е наказан за нарушение на чл.162, ал.1 ЗДвП, който предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Според данните от Министерство на вътрешните работи, относно Брекзит на О. кралство Великобритания и С. И. (www.mvr.bg), в рамките на преходния период (до

31.12.2020 г.) свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от О. кралство, се признава за СУМПС, издадено от държава членка на ЕС и лицата, притежаващи такова, могат да го ползват, до датата му на валидност или до края на преходния период, в зависимост от това коя от двете дати настъпи най-напред. След изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към конвенцията ([чл. 161, т. 1 от ЗДВП](#)).

С оглед на гореизложеното следва да се направи извод, че за да бъде реализиран фактическият състав на нарушението по [чл. 162, ал. 1 от ЗДВП](#), в конкретния казус, следва да бъде посочено в НП и оттам -установено безспорно, че българският гражданин е управлявал моторно превозно средство с издадено от О. кралство Великобритания и С. И. свидетелство за управление, на коя дата е издадено, към датата на проверката то да е било валидно, както и на коя дата изтича неговата валидност; в срок от три месеца от влизане в страната то да не е било подменено. Не е посочено, нито е изследвано на коя точно дата е влязъл наказанието с оглед съпоставката на този факт с предходните обстоятелства.

В процесния случай не са посочени в НП, нито в административно наказателното производство са изследвани такива обстоятелства. Ето защо настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение – оставено в сила.

За пълнота, по отношение спазване нормата на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗДВП следва да се отбележи, че действително, се установява, че нарушението е посочено с различна квалификация в АУАН и в НП. Съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН обаче се допуска правната възможност НП да се издаде и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В този смисъл, настоящият състав не споделя изводите на СРС за допуснатото съществено процесуално нарушение в тази им част.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3888/20.10.2022г., постановено по НАХД № 9067/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 135 – ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.

